

THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME

Trzecia Niedziela Zwykła

January 22,
2023

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME JANUARY 22, 2023

Jesus proclaimed the Gospel of the kingdom and cured every disease among the people.

— Luke 4:18

GIVE UP YOUR OLD SINS!

When Jesus began his public ministry of preaching and healing, John the Baptist had already been arrested, putting an end to his movement of religious revival. At that point, instead of going back to Nazareth (i.e. instead of going home), Jesus went to Capernaum. This marked a new beginning, whose purpose is described in a verse of prophecy: “The people who sat in darkness have seen a great light, and for those who lived in the land of the shadow of death, light has dawned.” Jesus would later refer to himself as the light of the world; and, in commissioning his disciples, he would tell them to be light to the world. His vocation is our vocation too.

In times past the idea of “vocation” was focused mainly on doctors, nurses, priests and religious. But now it has been restored to its original, wider application, and all our baptized people are invited to experience their calling from God. There is nothing dramatic about this. It just means that I don’t just stumble into the Christian way by default, but that God has chosen me: “I have called you by name; you are mine.” “You didn’t choose me; no, I chose you, and I appointed you to go and bear fruit, fruit that would remain.” If the gospel is now, and I am every person in the gospel, then, through the gospel of today, I am being called again.

The starting-point of Jesus’ message was very like that of John the Baptist. “Turn from your sins, and turn to God, because the kingdom of heaven is near.” Turning away from sins is a voluntary act, which can be reversed. There is a story to illustrate that point. When Leonardo da Vinci was asked to do a painting of the Last Supper, he searched far and wide for models for each person in the scene. He found a fine-looking young man, full of vitality, as the perfect model for Jesus. In the following months he did the same for models for each of the apostles, leaving Judas till last, not knowing how to represent him. Finally, he came across a tramp whom he thought was ideal for the part. Leonardo brought him to his studio, but while the work was in progress, he came to a shocking realization. This man had been with him months before, representing Jesus. In the meantime he had taken to drink and lost his way, and was now homeless. It was a shock to Leonardo, and a prod to conversion for the man who modeled as Judas.

—Internet

LISTEN TO HIM

Matthew’s quotation from Isaiah references a tangled historical scene from the 8th century BCE, when the Assyrians were a great threat to people’s security. Many of Matthew’s prophecy-fulfilment quotations seem to be plucked arbitrarily out of the Old Testament and used for ornamental or poetic effect. And yet how beautifully they resonate in his text—“Out of Egypt I have called my son” (2:13), “He shall be called a Nazarene” (2:23)—

surrounding the figure of Jesus with a majestic glow. Matthew is preparing to present Jesus as the new Moses. Where Moses proclaims the Law, with its Ten Commandments, from Mount Sinai, Jesus proclaims the Gospel, with its Eight Beatitudes, from a hill in Galilee. “Galilee” is a sweet and homely name, shaping the image of Jesus as an independent, merciful prophetic teacher, long before in the later pages of the Gospel he finds his way to the grimmer environment of Jerusalem.

But more than the play on the name of Galilee, what is striking and moving in today’s readings is the line: “The people who walked in darkness have seen a great light.” That line must have boosted the troubled Israelites in the 8th century BCE with the spirit of hope, and as recycled by Matthew it underlines the huge leap of hope that the appearance of Jesus brought. History is numbing, meaningless, depressive, ghastly, yet “hope springs eternal in the human breast.” Many dismiss it as childish wishfulness, but others celebrate the incredible power of hope — “A beat of wings! and aeons lie behind us” (Goethe) — and hope is along with faith and love one of the three powers that are fundamental to the New Testament and its message of the Kingdom of God.

Across the centuries those words have generated hope and conviction in difficult and barren times. Again and again they have shaped a powerful church community that the gates of hell could not resist. Their power has not been lost. “This is my beloved son,” a voice from heaven declared, “Listen to him” (Mt 17:5).

— Joe O’Leary

Today’s Readings: *Is 8:23-9:3; Ps 27:1, 4, 13-14; 1 Cor 1:10-13, 17; Mt 4:12-23*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Until very recent decades “Holy Thursday” and “Good Friday” were centered on personal pious devotions, not public liturgy. In urban America, at least in cities with a significant Catholic population, Holy Thursday was about veneration of the Blessed Sacrament. People were encouraged to walk to seven churches for a “visit” to each parish’s repository, a kind of temporary tabernacle on a side altar, closer in proximity to the faithful than the usual tabernacle on the distant high altar. On Good Friday, the most popular form of devotion was the Stations of the Cross, or a three-hour program of word and preaching beginning at noon.

The Holy Thursday seven-church hike was a way of participating in a custom of the city of Rome. Traditionally, each day in Lent was assigned to a particular parish church or basilica in the city. Each week of Lent thus had seven churches, and pious people tried to get to each one of them. The pilgrimage was a symbol of unity and also the journey of faith. Originally, the pope would go to each place for a liturgy, but political strife removed the pope from Rome in 1305. With the papacy relocated in France, the custom ceased until Pope Leo XIII expressed interest in restoring it in 1900, and Blessed John XXIII fully restored the custom in 1959. By the time Pope Leo began to revive the custom, many American cities had enough parishes and monasteries that the faithful could vicariously participate in the revived tradition of stational liturgies by a very long walk!

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł A, 3 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: Iz 8:23-9:3; Ps 27:1, 4, 13-14;

I Kor 1:10-13, 17; Mt 4:12-23

Pismo święte posługuje się bardzo często symboliką światła, ponieważ posiada ona szerokie zastosowanie i bardzo przystępne dla umysłówosci przeciętnego człowieka. Każdy przecież aż nazbyt często doświadcza dobrotczynnego działania światła.

Zabulon to jedno z dwunastu pokoleń Izraelskich, które po wejściu do Palestyny otrzymało północną jej część. Na terytorium tego pokolenia leżało miasto Nazaret i Kana Galilejska. Również Neftali był protoplastą jednego z dwunastu pokoleń izraelskich i jego potomstwo otrzymało północną część Palestyny. Tak więc obydwa pokolenia zamieszkiwały Galileę, którą nazwano także "krainą pogańską", ponieważ ludność żydowska zmieszana była i wspólnyła z paganami.

Mówiąc o upokorzeniu krainy Zabulona i Neftalego, prorok ma na uwadze inwazję Tiglat-Filesera III na królestwo izraelskie w 732 r. i deportację mieszkańców Galilei na wygnanie. Okres niewoli może być słusznie przyrównany do swego rodzaju ciemności, jaka zalega nad narodem, który się znalazł poza ziemią ojczystą. Izajasz zapowiada jednak wygnancom równocześnie wyzwolenie z niewoli. Co więcej, wybiegając daleko w przyszłość, głosi ukazanie się wielkiej światłości. Była to przepowiednia odnosząca się do czasów mesjańskich. Wyzwolenie z niewoli i rozbłysnięcie światła w ciemnościach przynosi zawsze radość i wesele. Tak właśnie było wtedy, gdy wygnańcy galilejscy powracali z niewoli do ojczystej ziemi i działało się zwłaszcza w momencie, gdy na ich ziemi zamieszkał Mesjasz.

Jednym z głównych powodów napisania listu przez św. Pawła do gminy korynckiej było rozbicie, jakie zaistniało w tym Kościele. Stąd słyszymy dziś tak mocne słowa, w których Apostoł upomina Koryntian w imię Jezusa Chrystusa, aby nie było wśród nich rozłamów. Zauważmy, jak trudno było zachować jedność już w czasach apostolskich i jak niezwykle łatwo dochodziło do rozbicia i to na tle stosunkowo mało ważnych spraw. Wszystko wskazuje na to, że wierni gminy korynckiej podzielili się aż na cztery odłamy. Jedni uważali się za uczniów Pawła, inni zaś Apollosa lub Kefasa (Piotra), podczas gdy część odwoływała się bezpośrednio do Chrystusa. Stąd mówiono wprost: "Ja jestem Pawłem, a ja Apollos; ja jestem Kefasem, a ja Chrystusem".

Ponieważ wspólnota chrześcijańska jest Ciałem Chrystusa, stąd rozłam w niej zachodzący oznacza w praktyce podział samego Chrystusa, co prowadzi do jakiejś niedorzeczności. Tylko bowiem Chrystus umarł za wszystkich i tylko On jest najwyższym, jedynym Nauczycielem. Powołuje On wprawdzie Apostołów, ale nie po to, by dla siebie zdobywali uczniów. Z tej też racji ci, którzy głoszą

Ewangelię, mają głosić Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, a nie ludzką mądrość, aby ich podziwiano.

Chociaż sprawa, o której pisze Apostoł, dotyczyła wspólnoty korynckiej, jednak zawsze zachowuje swoją aktualność. W każdym bowiem okresie grozi wiernym niebezpieczeństwo rozłamu. O tym winni pamiętać nie tylko wierni, którym się głosi Ewangelię, ale również ci, którzy podejmują w Kościele funkcje apostolskie. Zadaniem głosiciela Ewangelii nie może być nigdy zdobywanie dla siebie uczniów, lecz głoszenie dobrej nowiny, której główną treść stanowi "krzyż Chrystusa", czyli nauka o zbawieniu ludzi przez posłuszeństwo Syna Bożego, Jego poniesienie i śmierć krzyżową, podjęta z miłości ku ludziom.

Ewangelia wyraźnie wskazuje na to, że na Jezusie spełnia się zapowiedź proroka Izajasza. Dzięki Chrystusowi nad Galileą zabłysło wielkie światło. Tu przecież w Nazarecie Słowo stało się ciałem w dniu zwiastowania. A chociaż zgodnie z przepowiednią proroka Micheasza narodzenie Chrystusa miało miejsce w Betlejem judzkim, to jednak całe swoje dzieciństwo i młodość, aż do publicznego wystąpienia, spędził On w Nazarecie galilejskim. Stąd nazywano Go Mistrzem z Nazaretu lub po prostu Nazarejczykiem. Był to jednak wszystko okres życia ukrytego, w którym Chrystus wzrastał na podobieństwo innych Izraelitów, niczym specjalnie na zewnątrz się nie wyróżniając. Dlatego szczególnego znaczenia nabiera to, co jest związane z publiczną działalnością Chrystusa, poczynając od chrztu w Jordanie.

Jak wiadomo Jan Chrzciciel udzielał chrztu pokuty w pobliżu Jerozolimy, a więc w Judei. I tutaj przybył Chrystus, aby przyjąć chrzest z rąk Jana. Przy tej okazji nastąpiła inauguracja publicznej działalności Mesjasza. Bezpśrednio po chrzcie Chrystus udał się na pustynię, aby posić przez czterdzieści dni (por. Mt 4, 1). I ten epizod z życia Chrystusa związany był z Judeą (pustynią judzką). Po zakończeniu tego czterdziestodniowego przygotowania miał Jezus rozpocząć już publiczne nauczanie. Nie pozostał jednak w Judei, ponieważ dowiedział się o uwięzieniu Jana Chrzciciela przez Heroda. Na skutek tego usunął się do Galilei. Tutaj nawiedził najpierw Nazaret, lecz przez swoich został odepchnięty. Osiadł przeto w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego, aby publicznie nauczać. Co więcej, nad jeziorem Galilejskim powołał ostatecznie Szymona i brata jego Andrzeja oraz innych dwóch braci: Jakuba i Jana. Obchodził też całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangielię o Królestwie i lecząc wszelkie choroby i słabości wśród ludu. W ten sposób rzeczywiście nad całą Galileą zabłysło wielkie światło. Rozproszyło ono mroki ciemności i przyniosło prawdziwą radość wszystkim, którzy zetknęli się z Chrystusem, słuchali Jego przepowiadania i doznali bezpośrednio Jego dobroci.

Nic przeto dziwnego, że Ewangelista Mateusz, który jak wiadomo kierował swoją Ewangelię przede wszystkim do chrześcijan nawróconych z judaizmu, przytacza dziś proroctwo Izajasza (z pierwszego czytania) i wyraźnie stwierdza, że miało ono charakter mesjański.

-ks. Edward Sztafrowski, *Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych*

JEZUS POWOŁUJE

Na początku publicznej działalności Jezus głosi Ewangielę, wzywa do nawrócenia i powołuje uczniów.

W szkołach rabinackich i greckich nauczyciel, mistrz przekazywał wiedzę, pojęcia, prawdę, uczył rozwiązywania problemów. Zadaniem ucznia było przyswojenie wiedzy. Natomiast Jezus proponuje nie tyle wiedzę, doktrynę, co raczej model życia, duchowy szlak wędrówki, i więcej: samego Siebie. Uczeń podąża za Nim, kontempluje

je Jego życie i naśladuje Go. Jest to głęboka duchowa wspólnota przyjaźni i życia. Mistrz i uczeń dzielą wszystko: ideały, plany, pracę, odpowiedzialność, sukcesy i porażki, cierpie- nie i radość.

Alessandro Pronzato wskazuje na pewne charakterystyczne rysy powołania uczniów. Pierwszym z nich jest spojrzenie Jezusa. Jezus spoglądając na ucznia wnika w jego głębię. Już w pierwszym spojrzeniu mówi, jak osoba powołana jest dla Niego ważna i pragnie z nią zjednoczyć się głębiej poprzez przyjaźń i miłość. W taki sposób Jezus spojrzał na Piotra i Andrzeja, Jana, bogatego młodzieńca, Mateusza, Zacheusza, Marię Magdalenę... W taki sposób odczuwa relację z Jezusem każdy powołany.

Drugim charakterystycznym rysem powołania jest inicjatywa Jezusa. Jezus zawsze czyni pierwszy krok, wzywa, zaprasza do siebie. W relacji z Jezusem, nie uczeń poszukuje mistrza, jak to było w szkołach rabinackich, lecz Nauczyciel wybiera uczniów. Jezus powołuje uczniów w ich środowisku, w miejscu życia i pracy, nad jeziorem Genezaret czy w komorze celnej. Uczeń, jak pisze św. Paweł, zostaje zdobyty przez Jezusa (Flp 3, 12).

Trzecim elementem powołania jest konieczność natychmiastowego wyboru i odpowiedzi. Jezus oczekuje bezzwłoczej decyzji. W obliczu wezwania Jezusa nie można się wahać, zwlekać ani odkładać decyzji na później. Powołanie jest łaską, która nie podjęta, przemija. Podczas rozmów, które prowadzę w czasie rekolekcji ignacjańskich, spotykam coraz częściej młodych ludzi, którym trudno podjąć ostateczną, trwałą decyzję życia w celibacie czy małżeństwie. Wciąż odkładają decyzję na później lub z lęku i braku dojrzałości, głównie emocjonalnej, nie są w stanie jej podjąć. Również wiele osób duchownych, które podjęły powołanie, nie potrafi go realizować do końca, w sposób radykalny. Szuka raczej wygody, komfortu psychicznego i zabezpieczenia do końca życia niż radykalizmu ewangelicznego.

Powołanie wymaga bezwarunkowego zawierzenia. Zauważmy, że Jezus nie mówi, czego chce ani dokąd zaprowadzi uczniów. A uczniowie nie domagają się wyjaśnień. Wyjaśnienia przyjdą później. Aby podjąć powołanie trzeba bezgranicznie zaufać. Silna wiara i ufność pozwoli przetrwać późniejsze kryzysy i przeciwstawić się

lękom, kalkulacji, ludzkiej roztropności, obawom przed zaangażowaniem...

Jeszcze jednym rysem Jezusowego powołania jest: wolność, radykalne i głębokie oddzielenie od rodziny i porzucenie dóbr materialnych. Porzucenie wszystkiego jest symbolem pozostawienia dotychczasowego trybu życia, przyzwyczajeń, wartości, mentalności... Uczeń Jezusa jest dla wszystkich i nie może kierować się mentalnością czysto ludzką, obciążoną dodatkowo zaściankowością. Idąc za Jezusem zyskuje nowy styl, oparty na Ewangelii.

Jakie są moje konkretne doświadczenia związane z powołaniem? Jak widzę swoją przyszłość? Czy nie ma we mnie ukrytych obaw, frustracji, napięć związanych z moją drogą życia? Czy wzrastam w powołaniu?

— Stanisław Biel SJ

"PAN KIEDYŚ STANĄŁ NAD BRZEGIEM"

Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona zwanego Piotrem i brata jego Andrzeja, jak zarzucali sieć w jeziorze; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: "Pójdziecie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi."

Ci, którzy na polecenie Jezusa stają się rybakami ludzi, i dzisiaj nie mogą zapominać, że najlepszym materiałem na sieć i najlepszą przynętą jest nadal Biblia. Jest ona drogowskazem, latarnią morską na wzburzonych falach życia.

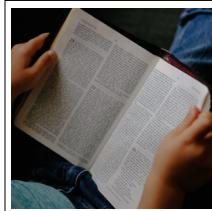
Głoszenie Ewangelii - Dobrej Nowiny - ludziom naszych czasów, pełnym nadziei, ale również często nękanym lękiem i trwoga, należy uważać bez wątpienia za służbę świadczoną nie tylko społeczności chrześcijańskiej, ale także całej ludzkości.

CHRZEŚCIJANIE POWINNI BYĆ MĘŻNI

Papież Franciszek zachęcił chrześcijan do męskiego świadczenia o swojej wierze. Franciszek podkreślił, że postawa życiowa chrześcijan powinno być męstwo, odwaga, aby iść do przodu, jak sportowcy, którzy trenują na stadionie, aby wygrać.

Jednocześnie zauważył, że tekst Listu do Hebrajczyków mówi również o postawie przeciwej – lenistwa, „życia w lodówce”, aby wszystko pozostało tak, jak dawniej. Papież określił takich chrześcijan, unikających zmian, mianem chrześcijan zaparkowanych, którzy znaleźli w Kościele piękny parking. Zaznaczył, że chodzi tu zarówno o osoby świeckie, księży, jak i biskupów.

Pope Francis declared today, the 3rd Sunday in Ordinary Time, as a special Sunday dedicated to the Word of God. Salvation, faith, unity and mercy all depend on knowing Christ and sacred Scripture, the Pope said in a new document. Devoting a special day “to the celebration, study and dissemination of the word of God” will help the Church “experience anew how the risen Lord opens up for us the treasury of his word and enables us to proclaim its unfathomable riches before the world,” the pope said.

NAWRÓCENIE ŚW. PAWŁA, APOSTOŁA 25 STYCZNIA

Szawel urodził się w Tarsie w Cylicji (obecnie Turcja) około 5-10 roku po Chrystusie. Pochodził z żydowskiej rodziny silnie przywiązanej do tradycji. Byli niewolnikami, którzy zostali wyzwoleni. Szawel odziedziczył po nich obywatelstwo rzymskie. Uczył się rzemiosła - tkania płótna namiotowego. Później przybył do Jerozolimy, aby studiować Torę. Był uczniem Gamaliela (Dz 22, 3). Gorliwość w strzeżeniu tradycji religijnej sprawiła, że mając około 25 lat stał się zdecydowanym przeciwnikiem i prześladowcą Kościoła. Uczestniczył jako świadek w kamienowaniu św. Szczepana. Około 35 roku z własnej woli udał się z listami polecającymi do Damaszku (Dz 9, 1n; Ga 1, 15-16), aby tam ścigać chrześcijan. Jak podają Dzieje Apostolskie, u bram miasta "olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladasz?» - «Kto jesteś, Panie?» - powiedział. A On: «Jestem Jezus, którego ty prześladasz. Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić» (Dz 9, 3-6).

Po tym nagłym, niespodziewanym i cudownym nawróceniu przyjął chrzest i zmienił imię na Paweł.

Po trzech latach pobytu w Damaszku oraz krótkim pobycie w Jerozolimie odbył trzy misyjne podróże: pierwszą - w latach 44-49: Cypr-Galacja, razem z Barnabą i Markiem; drugą w latach 50-53: Filippi-Tesaloniki-Berea-Achaia-Korynt, razem z Tymoteuszem i Sylasem; trzecią w latach 53-58: Efez-Macedonia-Korynt-Jerozolima.

Św. Paweł, nazywany Apostołem Narodów, jest autorem 13 listów do gmin chrześcijańskich, włączonych do księgi Nowego Testamentu.

W Palestynie Paweł został aresztowany i był przesłuchiwany przez prokuratorów Feliksa i Festusa. Dwa lata przebywał w więzieniu w Cezarei. Gdy odwołał się do cesarza, został deportowany drogą morską do Rzymu. Dwa lata przebywał w więzieniu o dość łagodnym regulaminie. Uwolniony, udał się do Efezu, Hiszpanii (prawdopodobnie; jak podaje Klemens, "dotarł do kresu Zachodu", a tak określano tereny Półwyspu Iberyjskiego) i na Krete. W Efezie albo w Troadzie aresztowano go po raz drugi (64 r.). W Rzymie oczekiwał na zakończenie procesu oraz wyrok.

Zginął śmiercią męczeńską przez ścieśnięcie mieczem w tym samym roku co św. Piotr Apostoł (67 r.). W Rzymie w IV wieku szczątki Pawła Apostoła złożono w grobowcu, nad którym wybudowano bazylikę św. Pawła za Murami. Jest patronem licznych zakonów, Awinionu, Berlina, Biecza, Frankfurta nad Menem, Poznania, Rygi, Rzymu, Saragossy oraz marynarzy, powroźników, tkaczy.

W ikonografii św. Paweł przedstawiany jest w długiej tunice i płaszczu. Jego atrybutami są: baranek, koń, kość słoniowa, miecz.

—brewiarz.pl

THE STORY OF THE CONVERSION OF ST. PAUL JANUARY 25

Saint Paul's entire life can be explained in terms of one experience—his meeting with Jesus on the road to Damascus. In an instant, he saw that all the zeal of his dynamic personality was being wasted, like the strength of a boxer swinging wildly. Perhaps he had never seen Jesus, who was only a few years older. But he had acquired a zealot's hatred of all Jesus stood for, as he began to harass the Church: "...entering house after house and dragging out men and women, he handed them over for imprisonment" (Acts 8:3b). Now he himself was "entered," possessed, all his energy harnessed to one goal—being a slave of Christ in the ministry of reconciliation, an instrument to help others experience the one Savior.

One sentence determined his theology: "I am Jesus, whom you are persecuting" (Acts 9:5b). Jesus was mysteriously identified with people—the loving group of people Saul had been running down like criminals. Jesus, he saw, was the mysterious fulfillment of all he had been blindly pursuing.

From then on, his only work was to "present everyone perfect in Christ. For this I labor and struggle, in accord with the exercise of his power working within me" (Colossians 1:28b-29). "For our gospel did not come to you in word alone, but also in power and in the Holy Spirit and [with] much conviction" (1 Thessalonians 1:5a).

Paul's life became a tireless proclaiming and living out of the message of the cross: Christians die baptismally to sin and are buried with Christ; they are dead to all that is sinful and unredeemed in the world. They are made into a new creation, already sharing Christ's victory and someday to rise from the dead like him. Through this risen Christ the Father pours out the Spirit on them, making them completely new.

So Paul's great message to the world was: You are saved entirely by God, not by anything you can do. Saving faith is the gift of total, free, personal and loving commitment to Christ, a commitment that then bears fruit in more "works" than the Law could ever contemplate.

— franciscanmedia.org

POBOŻNOŚĆ I WIARA

Pobożność jest postawą głębokiej czci wobec Boga, gotowością do postępowania zgodnie z wolą Bożą i prowadzenia życia miłego Bogu. A także dar Ducha Świętego pozwalający zachować dziecięcy stosunek do Boga.

Człowiekiem pobożnym nie jest zatem ten, który ma tylko pobożne życzenia, siedzi z pobożnie splecionymi dłońmi, w żadnym wypadku ten, kto poprzestaje na tym, co już niby udało mu się osiągnąć, i wszystko, co udało mu się zgromadzić, zachowuje tylko dla siebie, z obawy, żeby tego nie stracić.

Pobożnym jest raczej ten, kto ma odwagę – ryzykując nawet stratę – zaangażować się w sprawy Boga. Mimo przeciwności ufa Bogu. To jest prawdziwa wiara. Wiara, która wyrywa drzewa, góry przenosi, morza uciśsa, pożary gasi, chorych uzdrawia, umarłych wskrzesza.

40 LAT NASZEGO POLSKIEGO OŚRODKA

 Chór TOTUS TUUS
zaprasza na

**KOLĘDOWANIE
POD GWIAZDAMI Z GWIAZDAMI**

40TH ANNIVERSARY OF OUR POLISH CENTER

 Choir TOTUS TUUS
invites you to

**THE CAROLS CONCERT
UNDER THE STARS WITH THE STARS**

CAROLING 2023

Thank you for everyone who attended our Caroling last ago and those who made it happen, our Choir „Totus Tuus”, children from PNA „Polanie”, our talented guest stars, the volunteers, the guests and all who made our caroling a success.

Thank you, God Bless

KOLĘDOWANIE 2023

Dziękujemy wszystkim uczestnikom naszego Kolędowania z zeszłą sobotę, a szczególnie naszemu Chórowi „Totus Tuus”, dzieciom z PNA „Polanie”, gościom, ochotnikom i wszystkim, którzy sprawili, że nasza kolęda zakończyła się sukcesem.

Dziękujemy, Bóg Zapłać

WORLD DAY OF THE SICK MASS

Celebration in honor of our Lady of Lourdes

**Saturday, February 11, 2023 at 10:00
AM**

Christ Cathedral Campus,
13280 Chapman Ave, Garden Grove, CA
Most Rev. Kevin Vann,
Principal Celebrant.

Mass and ceremonies for anointing the sick, laying on of hands, blessing of caregivers and with Lourdes water.

In our Center the Sacrament of Anointing of the Sick will be offered on Sunday Feb 12 after 10:30 am Mass

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	St. Parmenias
Tuesday:	St. Francis de Sales,
Bishop and Doctor of the Church
Wednesday:	The Conversion of Saint Paul the Apostle
Thursday:	Sts. Timothy and Titus, Bishops
Friday:	St. Angela Merici, Virgin
Saturday:	St. Thomas Aquinas,
Priest and Doctor of the Church

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Edmund F. Dzwigalski	Jarrod Pavlak
Zofia Adamowicz	Erica Furniss	Miroslawa Pawelczak
Adi	Anita and Mike Gilkey	Anthony Palermo
Karen Arandoña	Zofia Grochulski	Teresa Petty
Rachel Arandoña	Brooklyn Hamsley	Elaine Quan
Kyle Ardando	Bea Halphide	Benito Ramirez
Sarah Arrizon	Todd Hill	Jerry Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Tot Hoang	Joan Ritchie
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Carlene Romeo
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Robert Rosecrans
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Henryk Ruchel
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Elżbieta Rudzińska
Lois Barta	Jadwiga Inglis	Tim Ryan
Marek Bartłomowicz	Leonard Jakubas	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Debra Shawman
Ronald Brozchinsky	Renee Jarecki	Maria Sowa
Paul Budai	Ania Karwan	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Julie & Larry Klementowski	Matt Starbuck
Edward Cacho	Anent L.	Mary Strazzas
Dora Carrillo	Mary Laning	Adrienne Swinford
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Halina Szmit
Jean Carter	Amber Matrauga	Teresa Turek
Ashley&Connor Cooper	Anthony Martinez	Unborn Children
Lacie Cooper	Antoinette Martinez	Lauren Vairo
Gina Cruz	Gail Morganti	Charlene Web
Jadwiga Cywińska	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Bernadine Dateno	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Sylvia Derby	Monica Nava	Patricia Yochum
Adam Dolewski	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Joe Doud	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek
Mieczysław Dutkowski	Andrzej Niedojadło	

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **February 11th and 12th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

After the time of His prayer and fasting in the desert, Jesus begins to call the Twelve. We must be students of prayer that we can hear the same call given to Peter, James and John. DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT 800-553-3321

A BURNING DESIRE TO SAVE SOULS

The Lord said to me, **The loss of each soul plunges Me into mortal sadness. You always console Me when you pray for sinners. The prayer most pleasing to Me is prayer for the conversion of sinners. Know, My daughter, that this prayer is always heard and answered** (Diary, 1397).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Sat 1/21 4:00 pm +Dan Dakota from Armando and Sandy
 Sun 1/22 9:00 am Intention of Polish Center Community
 10:30 am +Dagmara Janczak od rodzin i przyjaciół
 +Anna Cieplińska od siostry z mężem
 +Józef Barika od córki z mężem
 +Józef Moźdżer od wnuka Rafała z żoną
 +Zofia i +Roman Kuś z okazji Dnia Dziadków
 od wnuczki Grażyny
 +Irena Paradowska w 2 rocznicę śmierci
 od córki Marty z rodziną
 +Maria Biernat w rocznicę urodzin
 od wnuczki Sabiny z rodziną
 +Za zmarłych z rodzin +Nowak, +Dolewskich i
 +Salamacha od wnuków
 +Roman Panasiek od rodzin Wells
 +Helena Cabaj w 15 rocznicę śmierci
 od córki Bożeny z rodziną
 O Boże błogosławieństwo dla Łukasza Globisz
 w rocznicę urodzin od rodziców i rodzeństwa
 +Janina Kozak i +Adam Stolarski z okazji Dnia Dziadka
 i Babci od wnuczki Agnieszki z mężem
 +Jarosława Kozak z okazji imienia
 od chrzestnicy Agnieszki z mężem

COLLECTION FOR THE CHURCH IN AFRICA / LATIN AMERICA / EASTERN EUROPE

Last week, we will took up the Collection for the Church in Africa/Latin America/Eastern Europe. Catholics in Latin America, the Caribbean and Eastern Europe face many challenges, including violence and a lack of both clergy and lay leadership to witness to the gospel message. Your support shares the faith with those in need.

God Bless!

W zeszłym tygodniu druga zbiórka była przeznaczona na Kościół w Afryce, Ameryce Łacińskiej i Europie Wschodniej. Katolicy w Ameryce Łacińskiej, na Karibach i w Europie Wschodniej stoją przed wieloma wyzwaniami, w tym przemocą i brakiem zarówno duchownych, jak i świeckich przywódców, którzy mogliby świadczyć o przesłaniu ewangelii. Państwa wsparcie dzieli się wiarą z potrzebującymi.

Bóg zapłać!

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY
 First Second
 01/14 & 01/15/2023 \$ 6,113.00 \$ 888.00
God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

2023 OFFERTORY ENVELOPES

The new 2023 Sunday and Holy Day Offering Envelopes are available either before or after Mass. Please stop by the office and pick your envelopes.

We encourage you to use this method for your offering so we can help you in reporting your charitable donations.

God Bless !

Zestaw kopert na ofiarę na 2023 r, tzw. *Offering Envelopes* są do odebrania w biurze parafialnym. Zachęcamy do ich używania.

Bóg Zapłać !

Please put your envelope number on the Christmas Offering Envelope. Thank you!

NASZA DZIECIĘCA GRUPA TANECZNA PNA „POLANIE”

Zaprasza serdecznie na
 Zabawę Walentynkową
 4 lutego 2023 19:00-1:00
 Cena Biletu \$90 Zapewniamy wyśmienity obiad
 przez Panią Teresę Turek, stół biesiadny, desery oraz
 dobra zabawa przy muzyce DJ CalBass
 INFORMACJE I SPRZEDAŻ BILETÓW:
 Kasia Termena 562-381-4294

Każdy bilet kupiony do 15 stycznia otrzymuje 2 bileciki do baru

OUR CHILDREN'S DANCE GROUP PNA „POLANIE”

Cordially invites you to their Valentine's
 Dance
 February 4, 2023 7 pm—1 am
 Music by DJ CalBass — Tickets \$90
 Which include dinner by Mrs. Teresa Turek
 FOR INFORMATION AND TICKETS PLEASE
 CALL: Kasia Termena 562-381-4294
 Each ticket purchased through Jan 15 will get 2 bar cou-

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161
 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass